

הגדול לשמוש, באותם שבעת ימי הפרישה קודם יום הכפורים.

אחת שהיה דר שם, והיא הנזכרת במשנה בשם לשכת פרהדרין, ואחת, לשכת בית אכטינס ששם היו מלמדין אותו תפינת הקטורת.

האחת היתה בצפון העזרה, ואחת בדרום העזרה.

ומפרשינן: אחת מהן בצפון, מפורש כן במשנה במסכת מדות.

דתנן: שיש לשכות היו בעזרה שלש מהן היו בצד צפון, ושלוש היו בצד דרום.

אותן שבדרום הן: לשכת המלח ולשכת הפרוה ולשכת המדיחין.

לשכת המלח היתה משמשת ששם היו נותנין את המלח להצניעו, ליטול ממנו כדי למלוח את הקרבן.

ושמושה של לשכת הפרוה היה, ששם היו הכהנים מולחין את עורות הקדשים שזכו בהן. (55)

ועל גגה של לשכה זו היתה בית טבילה לטבילת הכהן הגדול ביום הכפורים, שהיה טובל בכל פעם שהחליף את בגדיו מבגדי זהב לבגדי לבן וכן להיפך.

ולשכת המדיחין קרויה כן לפי ששם היו מדיחין את קרבי הקדשים, לפני הקטרתם למזבח.

ומשם היתה מסיבה [טור עגול של מדרגות] עולה לעלות דרכה לגג בית הפרוה.

ושלוש הלשכות שבצפון הן: לשכת העין ולשכת הגולה ולשכת הגזית.

על לשכת העין אמר רבי אליעזר בן יעקב: שכחתי למה היתה משמשת.

אבא שאול אומר: לשכה זו ללשכת הכהן הגדול היתה משמשת.

והיא היתה אחורי שתיהן, אחרי לשכת הגולה ולשכת הגזית.

וגובה גג שלשתן — שוה.

הברייתא שיש קושי בדקדוק דיניה, שלכן הוצרכו ללמדו, ואין הלכה כן, על פי המפורש במנחות י"א א ש"מלא חפניו" הוא כדחפני אינשי, ושאינה עבודה קשה. לחם משנה ושיח יצחק.

55. ושמה ניתן לה על שם אדם אחד ששמו "פרוה", יש אומרים שהוא בנאה, ויש מפרשים שהיה מכשף אחד שעשה מחילות כדי לראות את עבודת הכהן הגדול ביום הכפורים, ומצאוהו באותה לשכה והרגוהו, וכן היה שמו. והר"ש

היה מערה [מעביר] את הקטורת שבכף לתוך חפניו, ולשם כך הוצרך לאחוז בראש הכף — בשיניו או בבית השחי — ולהעביר את הקטורת כולה לתוך חפניו, באופן שלא יחסר מן הקטורת.

ועבודה זו קרויה לקמן אחת מ"עבודות קשות" שבמקדש, ולזה כיונה הברייתא שהוצרכו ללמדו.

אלא שכפי הנראה דעת הרמב"ם שמה ששנינו כאן שלימדוהו חפינה, הכונה לחפינה ראשונה שהיתה בחוץ. ואף בחפינה זו סוברת